

gangspunkt er deklatoriske. Reglen i § 18 om ligebehandling af parterne og om adgang til at fremføre sin sag er dog præceptiv. Med hensyn til parternes adgang til at fremføre deres sag kan der henvises til bemærkningerne til litra b ovenfor. Med hensyn til ligebehandling gælder, at hvis parterne i strid med § 18 ikke blev behandlet lige under voldgiftssagen, kan voldgiftskendelsen nægtes anerkendt eller fuldbyrdet. Der må i den forbindelse anlægges en helhedsvurdering af hele voldgiftssagen. Selv om der under voldgiftssagens behandling i relation til en mundtlig forhandling eller et skriftligt indlæg måtte være sket forskelsbehandling af parterne, kan voldgiftskendelsen ikke nægtes anerkendt eller fuldbyrdet, hvis voldgiftsretten efterfølgende, før voldgiftskendelsen blev afsagt, har rettet op herpå ved at give den forfordelte part de samme muligheder som den anden part.

For så vidt angår voldgift, der har fundet sted i udlandet, er det relevante spørgsmål, om voldgiftsrettens sammensætning eller voldgiftssagens behandling ikke var i overensstemmelse med voldgiftslovgivningen i det land, hvor voldgiften fandt sted. Det bemærkes i den forbindelse, at bevisbyrden for, at der foreligger en nægtelsesgrund – dvs. her at voldgiftsrettens sammensætning eller voldgiftssagens behandling ikke var i overensstemmelse med den relevante voldgiftslovgivning – som nævnt påhviler den part, der anmoder om, at voldgiftskendelsen nægtes anerkendt eller fuldbyrdet.

Litra e angår tilfælde, hvor voldgiftskendelsen endnu ikke er blevet bindende for parterne eller er blevet tilsidesat eller suspenderet af en domstol i det land, hvor den er afsagt, eller efter hvis ret den er afsagt.

Nr. 2 opregner de nægtelsesgrunde, der ikke er undergivet parternes fri rådighed (indispositive nægtelsesgrunde), og som retten kan anvende af egen drift. En part kan aldrig gyldigt give afkald på at påberåbe sig disse nægtelsesgrunde.

Litra a angår, om tvisten efter sin art kan afgøres ved voldgift. Kan tvisten efter sin art ikke afgøres ved voldgift, jf. herved § 6 og bemærkningerne hertil, kan voldgiftskendelsen nægtes anerkendt eller fuldbyrdet. Dette gælder, uanset om den part, mod hvem voldgiftskendelsen gøres gældende, påberåber sig nægtelsesgrunden efter litra a.

Litra b angår tilfælde, hvor anerkendelse eller fuldbyrdelse af voldgiftskendelsen vil være åbenbart uforenelig med landets retsorden (ordre public). Der er tale om en snæver undtagelse. Foreligger der imidlertid åbenbar modstrid med ordre public, kan voldgiftskendelsen nægtes anerkendt eller fuldbyrdet. Dette

gælder, uanset om den part, mod hvem voldgiftskendelsen gøres gældende, påberåber sig ordre public.

Stk. 2 fastslår, at hvis en nægtelsesgrund kun angår en del af voldgiftskendelsen, kan kun denne del nægtes anerkendt eller fuldbyrdet.

Stk. 2 har navnlig betydning i relation til nægtelsesgrunden efter stk. 1, nr. 1, litra c, om tilfælde, hvor voldgiftskendelsen behandler en tvist, der ikke er omfattet af voldgiftsaftalen, eller afgør spørgsmål, som falder uden for voldgiftsaftalen. Det kan nemlig tænkes, at voldgiftskendelsen behandler tvister eller spørgsmål både inden for og uden for, hvad voldgiftsretten ifølge voldgiftsaftalen har kompetence til at tage stilling til, og i så fald kan voldgiftskendelsen kun nægtes anerkendt eller fuldbyrdet for så vidt angår de dele af voldgiftskendelsen, der behandler tvister eller spørgsmål, som falder uden for voldgiftsaftalen.

Stk. 2 kan også have betydning i relation til nægtelsesgrundene efter stk. 1, nr. 2, hvor det kan tænkes, at voldgiftskendelsen behandler både en tvist, der efter sin art kan afgøres ved voldgift, og en tvist, der efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, eller at det kun er med hensyn til dele af voldgiftskendelsen, at anerkendelse eller fuldbyrdelse vil være åbenbart uforenelig med landets retsorden (ordre public). I givet fald vil voldgiftskendelsen delvis kunne nægtes anerkendt eller fuldbyrdet.

Stk. 2 kan også have betydning i relation til nægtelsesgrunden efter stk. 1, nr. 1, litra e, hvor det kan tænkes, at kun dele af voldgiftskendelsen er blevet tilsidesat eller suspenderet af en domstol i det land, hvor den er afsagt.

Derimod vil nægtelsesgrundene efter stk. 1, nr. 1, litra a, b og d, normalt ramme hele voldgiftskendelsen.

Stk. 3 angår de tilfælde, hvor der i det land, hvor voldgiftskendelsen er afsagt, er indgivet anmodning om tilsidesættelse af suspension af voldgiftskendelsen, jf. stk. 1, nr. 1, litra e. I denne situation kan den domstol, der behandler anmodningen om anerkendelse eller fuldbyrdelse, udsætte sagen og efter anmodning fra den, der anmoder om anerkendelse eller fuldbyrdelse, pålægge den anden part at stille passende sikkerhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 11

Kapitlet indeholder ikrafttrædelsesbestemmelser og overgangsregler mv.